

heder, ordnes Forholdet mellem dem ved Lodtrækning.

§ 166.

Er der ikke 12 usorkastede Nævninger tilbage, tager Formanden iblandt dem, der findes paa Udvalgslisten, og som hvoe paa det Sted, eller nær det Sted, hvor Retten holdes, mindst det tredobbelte Antal af det, der mangler i 12. Over dem forfattes en Tillægsliste.

§ 167.

Tillægslisten prøves ligesom den første Liste. De samme almindelige og særlige Indsigelser kunne fremsættes, og Forkastelsesretten kan anvendes, indtil den er benyttet i det i § 165 bestemte Omfang.

§ 168.

Førend Lodtrækningen tager sin Begyndelse, kan Rettens Formand bestemme, at der foruden 12 Nævninger skal paa lige Maade vælges een eller to Suppleanter.

Saafernt da nogen af Nævningerne i Løbet af Forhandlingerne faaer Forsald, indtræder i hans Sted en Suppleant, saaledes at, hvis der er to saadanne, den af dem indtræder, hvis Navn ved Lodtrækningen først er blevet udbraget.

Suppleanterne overvære hele Hovedforhandlingen i Sagen, men deeltage ikke i Nævningernes Raadslagninger og Afstemninger.

§ 169.

Komme flere Sager paa een Dag under Forhandling, kan den for en foregaaende Sag danne de Nævninger vedblive under Behandlingen af de følgende Sager, naar hverken Overanklageren, den Anklagede eller nogen Forurettet, der har nedlagt Erstatningspaastrand, forlanger Valget af andre Nævninger, eller nogen af Nævningerne i Henhold til § 162 udtræder.

§ 170.

Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 171.

Formanden tager derefter Nævningerne i Ed, idet han tiltaler dem saaledes:

„De skulle love og sværge ved Gud den Almægtige, den Alvidende og Retfærdige, at de i Sagen mod N. N. med Trofasthed og Nidkjerhed ville opfylde en Nævnings Pligter, ikke samtale med Nogen om Sagen, førend den er afgjort, af hderste Evne omhyggeligt veie Beviserne saavel imod som for den (de) Anklagede, og uden at lade Dem forlede af Frygt eller Haab, af Nid eller Venstak, af Hensyn til Gunst eller Gave, Magt eller Anseelse, afgive Deres Stemme alene efter samvittighedsfuld Overbeviisning.“

hvorpaa Nævningerne, staaende og med oprakte Fingre efter Lovens Forfkrift om Eds Afslægelse, hver for sig svare:

„Jeg lover og sværger det, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“

Den Afgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Troesfamsund til at aflægge Ed paa anden Maade end den sædvanlige, eller afgive en høitidelig Forsikkring, der træder i Eds Sted, skal iøvrigt ogsaa her finde Sted.

§ 172.

Nævningerne vælge, under Ledelse af den først udtrukne usorkastede Nævning, en Formand, der leder deres Forhandlinger. Til ghlidigt Valg udtrædes een over Halvdelen af Stemmerne; opnaaer Ingen dette, foretages Omvalg; vælges Ingen derved, foretages bundet Valg mellem de To, der havde de fleste Stemmer; i Tilfælde af Stemmelighed gjør Lodtrækning da Udslaget.

§ 173.

Fremsættes den Paastrand, at Anklagede er affindig, lader Formanden dette Spørgsmaal prøve, forinden Sagen gaaer videre. Nævningerne afgive deres Erklæring i saa Henseende efter de Regler, der senere ere fastsatte for Nævningernes Erklæring. Gaaer den ud paa, at Anklagede er affindig, standses Sagen; Formanden sørger for, at den Anklagede, hvis der til findes Anledning, sættes under Forvaring, indtil nærmere Bestemmelse kan tages med ham.

§ 174.

Er Anklagede døv eller stum eller er han ikke det danske Sprog mægtig, træffer For-